

[Aksel Larsen.]

med Afsætningen af Produkterne. Jeg tror ikke, det vilde knibe, hvis man vilde hjælpe Fiskeriet med Afsætningen af dets Produkter og organisere den efter de Retningslinier, der er angivet af Fiskernes egne Organisationer. Jeg mener imidlertid at kunne spore, at Fiskeriets Interesser ikke varetages tilstrækkeligt under de Forhold, vi har, og jeg vil derfor henstille til Overvejelse, om man ikke skulde oprette et særligt Ministerium for Fiskeriet. Jeg mener ikke, at man skal dele Statsadministrationen op mellem en hel Bunke forskellige Ministerier, man skal ikke tilstræbe saa forfærdelig mange flere, end vi har, men paa den anden Side er Fiskeriet et saa vigtigt Erhvervsomraade, har saa stor Omsætning og giver saa mange Opholdet, at det maa berettige, at det fik sit eget Ministerium. Jeg siger ikke, at man skal gøre det for Fiskernes Skyld, men for Danmarks Erhvervslivs og Økonomis Skyld.

Saa kan man sige: det er meget godt med al den megen Tale om forøget Produktion o. s. v., men hvor skal Arbejdskraften komme fra. Der mangler Arbejdskraft og ogsaa Arbejdsvilje. Det er jo ikke alle, der vil sige det, men i det mindste ved man, at den højtærede Statsminister siger det. Arbejdsviljen tror jeg stort set, at der ikke er noget i Vejen med, maaske hos visse Teglværksbaroner. Saa kan man tage sig af dem og ikke kaste sig over Arbejderne, som med deres bedste Vilje ikke kan faa Lov til at fremstille Mursten, naar det ikke passer i Teglværksejernes Kram. I øvrigt er det saadan, at hvis Befolkningen virkelig har Tro paa og Grund til at nære Tro paa, at Opbygningsarbejdet gaar i den rigtige Retning efter en fornuftig Plan og med tilstrækkelig social Retfærdighed, vil Arbejdsviljen og Arbejdshumøret blive et ganske andet, end hvis der hersker Mistillid til den Politik, der føres af den siddende Regering, og dens Program. Derfor mener jeg, at Statsministeren passende kunde begynde at søge Aarsagerne hos sig selv i Stedet for at skælde Befolkningen ud.

Hvad Mangelen paa Arbejdskraft angaar, tror jeg alligevel, at det ikke vil være umuligt at afhjælpe den. Man kunde begynde med at sikre sig, at den forhaandenværende Arbejdskraft i Erhvervslivet anvendes fornuftigt. Da den højtærede Handelsminister for et Par Maaneder siden udbasunerede, at nu skulde han til at ophæve alle Restriktioner herhjemme — jeg er sikker paa, at han har betænkt sig siden da —, maatte han indrømme, at det maaske nok

havde været heldigere, hvis der ikke var brugt saa mange af de indførte Tekstilstoffer til at sy *house-coats* og Slips af. Jeg er hjerteligt enig med ham, ogsaa af den Grund, at derved gik ikke blot Tekstilstoffer til Spilde, der blev brugt til Ting, som var mindre nødvendige, men derved blev ogsaa den kostbare Arbejdskraft brugt til at fremstille mindre nødvendige Genstande. I Henhold til den gældende Lovgivning har Handelsministeren jo Bemyndigelse til at regulere, hvad der skal produceres, og altsaa ogsaa til at bestemme, hvad Arbejdskraften skal anvendes til, og hvis Handelsministeren havde grebet ind, var vi sluppet for at faa Arbejdskraften anvendt i Beklædningsfaget til at sy delvis unødvendige Beklædningsstykker.

Dernæst kan der sikkert fremskaffes ny Arbejdskraft. Jeg skulde tro, at dette Land, hvis man undersøgte det nærmere, kunde klare sig med en noget mindre Politistyrke, end der efterhaanden er oparbejdet. Mange af Politibetjentene er jo unge arbejdskraftige Mænd i deres bedste Alder og med faglig Uddannelse. Man skulde se, om man ikke her bruger noget af Landets kostbare Arbejdskraft til uproduktive Formaal. Maaske gælder noget lignende Militæret, jeg er ikke saadan inde i det, at jeg kan tale om det i Detailler, det overlader jeg til min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen, men jeg kan i hvert Fald se, at paa adskillige Omraader synes man med Flid at holde flere Soldater inde, end man har Brug for. Jeg var for nylig paa Bornholm, og jeg blev af mange, ogsaa Soldater, spurgt, hvorfor der skulde være saa mange Soldater paa Bornholm. Jeg kunde kun sige, at det havde jeg ikke Anelse om. Jeg begriber ikke Fornuften i det. Om der er 1 200 eller 200 paa Bornholm, er lige effektivt, hvis det drejer sig om at forsvare Bornholm mod Angreb, saa det forekommer mig, at det er aldeles meningsløst at have saa store Styrker derovre. Jeg har ikke noget imod, at der er Garnison derovre, men jeg er imod, at der er en større Garnison end absolut nødvendigt.

Paa dette og paa andre Omraader disponerer man temmelig planløst. Eller maaske har man noget, der ligner en Plan. Man vil holde saa meget Mandskab inde som muligt og bruge saa mange Penge, som det er muligt at presse ud af Bevillingsmyndighederne, medens Tid er, for derved at have en gunstig Stilling senere. Jeg ved det ikke, men jeg henstiller det hele til Overvejelse, og jeg henstiller i den Forbindelse til Overvejelse, om man ikke skulde undlade at